

STRESZCZENIE

Na podstawie art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu UE, UE posiada kompetencje do podjęcia działań mających na celu ochronę przed nadmiernym importem towarów subsydiowanych przez kraj eksportu lub importowanych po cenach dumpingowych. Metodą ochrony przed nadmiernym importem towarów, które powodują szkodę dla przemysłu rodzimego są środki anty-dumpingowe lub anty-subsydyjne, które zazwyczaj mają formę ceł *ad valorem*. Ustalenie wysokości ceł anty-dumpingowych i anty-subsydyjnych jest uwarunkowane poprzez przeprowadzenie stosownego postępowania administracyjnego, którego przebieg jak i mające zastosowanie reguły materialnoprawne są uregulowane w tzw. rozporządzeniach podstawowych, tj. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. oraz Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. Rozporządzenia podstawowe przyznają instytucjom UE wysoki stopień uznania w celu ustalenia czy zachodzą wszystkie stosowne okoliczności oraz czy interes Unii wymaga, aby wprowadzić cła anty-dumpingowe lub anty-subsydyjne.

W systemie prawnym UE nie ma kompleksowych rozwiązań regulacyjnych w zakresie procedury administracyjnej w traktatach. Kwestie dotyczące statusu jednostki i ochrony jej praw wobec władztwa administracyjnego objętego zakresem prawa UE, rozwijane byłyby początkowo w orzecznictwie Trybunał Sprawiedliwości UE, który sformułował szereg zasad ogólnych, w tym także dotyczących ochrony praw fundamentalnych w systemie prawa UE. W świetle postępującej konstytucjonalizacji prawa UE, zasady ogólne zostały uznane w traktatach a część z nich, znalazła umocowanie w treści Karty praw podstawowych. Jedną z takich zasad jest zasada dobrej administracji, które bezpośrednio dotyczy działalności administracyjnej UE. Art. 41 Karty praw podstawowych kodyfikuje także prawa fundamentalne składając się na prawo do dobrej administracji i będące także częścią zasady dobrej administracji. W efekcie takiej ewolucji prawa UE, ukształtował się wielowarstwowy system prawa administracyjnego, gdzie procedurę administracyjną, oprócz traktatów i zasad ogólnych prawa UE, reguluje szereg rozwiązań sektorowych o charakterze materialnoprawnym, oraz różne formy aktów prawa miękkiego, przede wszystkim akty wewnętrzne instytucji i organów UE.

Zasada dobrej administracji i przestrzeganie prawa do dobrej administracji w toku prowadzonych postępowań anty-dumpingowych i anty-subsydyjnych ma doniosłe znaczenie

praktyczne, zarówno wobec braku skodyfikowanej regulacji prawa o postępowaniu administracyjnym w UE, jak również wobec rozwiązań instytucjonalnych implementowanych w Rozporządzeniach Podstawowych, które zawierają luki uniemożliwiające realizację zasady dobrej administracji w najwyższym możliwym stopniu w toku tych postępowań. Luki te mogłyby zostać skutecznie i znacznie ograniczone poprzez zmiany w brzmieniu przepisów prawa obecnie obowiązującego i podjęcie działań faktycznych, w tym także przygotowane dokumentów o charakterze prawa miękkiego, jak np. komunikatów Komisji Europejskiej, które w ramach szerokiego uznania przyznanego Komisji w sprawach z zakresu handlu, umożliwiłyby zmianę jej dotychczasowej praktyki i przełożyłyby się na wzrost poziomu przestrzegania zasady dobrej administracji w toku postępowań anti-dumpingowych i anti-subsydyjnych.

Po pierwsze, należałoby rozszerzyć i doprecyzować kryteria, jakie powinny mieć zastosowanie w analizie interesu użytkowników i importerów w toku postępowań. Po drugie, zasadne jest ograniczenie czynnika politycznego w toku postępowań poprzez ograniczenie wpływu państw członkowskich na wynik postępowań anti-dumpingowych i anti-subsydyjnych poprzez procedurę komitologii mającą zastosowanie do tych postępowań. Po trzecie, Rozporządzenia Podstawowe nie zapewniają prawa do bycia wysłuchanym przed zarządzeniem rejestracji importu. Po czwarte, brakuje regulacji, nawet w formie niewiążących komunikatów Komisji Europejskiej, w zakresie anonimowości podmiotów skarżących lub innych uczestników postępowania, nieformalnych konsultacji przed formalnym złożeniem wniosku o wszczęcie danego postępowania oraz zasad przygotowywania streszczeń informacji poufnych. Po piąte, Komisja Europejska powinna z urzędu weryfikować wnioski uczestników postępowań anti-dumpingowych i anti-subsydyjnych dotyczących braku możliwości przygotowania streszczenia informacji poufnych ze względu na jej charakter. Po szóste, zasadne jest uniezależnienie funkcji rzecznika praw stron od Komisji Europejskiej.